

Stephen George Newey, en «legende» på Bogstad!

Som sytten-åring sier Stephen til seg selv:

- «Jeg skal aldri arbeide for å overleve, jeg skal leve av golf», og så ble han Sheffield's yngste profesjonelle golfspiller.

Vår historie handler om denne ambisiøse og fantastisk hyggelige og blide personen som har levd det meste av sitt liv på Oslo Golfklubb.

Ingar Næss, for Norsk Golfhistorie, med et lite bidrag fra Oslo Golfklubb.

Golfhistorie møter Stephen på Oslo Golfklubb hvor han fortsatt er Head Pro. Foto Ingar Næss

Alle som kjenner Stephen, vet at hans varemerke er smilet. Den evnen han har til å smile selv om det kan være ganske hektisk rundt han, er helt unik og noe alle som møter setter umåtelig stor pris på.

Stephen kommer fra Sheffield i 1975 og har jobbet på Bogstad siden da, dog med et ørlite avbrekk. I tillegg til å ha gjennomført PGA Class AAT, har han også skrevet en instruksjonsbok “Golf med Stephen Newey” og boken “Spill bedre golf” og mye annet.

Pro shopen på Bogstad et viktig knutepunkt for alle golfere som besøker golfbanen, og sammen med seg har Stephen hatt Jayne ved sin side som en viktig klippe. De driver fortsatt shop'en sammen, nå også med sønnen Anthony. Atmosfære er et viktig stikkord som alle golfklubber må ta med seg, og at «The Newey's» bidrar til at Oslo Golfklubb har en av Norges hyggeligste proshopper vet de å sette pris på!

Her har vi Stephen og Jayne foran den nye Proshopen på Bogstad. Foto: Ingar Næss

Stephen fra Sheffield i Nord-England.

La oss hoppe tilbake til begynnelsen. Stephen ble født i 1954 og gråt da han ble født, som alle oss andre. Han bodde sammen med sine foreldre og to søstre og vokste opp i et typisk engelsk arbeiderklassestrøk. Han sier at han var en ganske alminnelig gutt, men det var før han ble golfrelst, for da var det ingenting annet han tenkte på, Siden det ikke var noen golf-interesse blant

de andre i familien eller i nabolaget, var det ved en tilfeldighet at han først fikk kontakt med denne sportsgrenen, som fanget hans oppmerksomhet.

- Han forteller: Jeg husker godt en gang hvor min mor ropte på meg. Hun hadde fått et brev fra skolen hvor de etterlyste meg og lurte på hvorfor jeg ikke kom på skolen. Jeg hadde ved flere anledninger sneket meg bort til den lokale golfklubben. Skolens rektor, som også var en golfer, ga meg klar beskjed om enten å komme på skolen og gjennomfører eksamen, eller slutte og satse fullt og helt på golfen. Det endte med at jeg tok eksamen, men det var da jeg bestemte meg for at en vanlig jobb skulle jeg ikke ha!

Stephen hadde bestemt seg, han skulle leve av golfen. Foto: privat

Allerede i 1975 kom Stephen til Norge for første gang.

- Sommeren 1975 trengte jeg å tjene litt penger og så en stillingsannonse i PGA Journal. Det var kun sesongarbeid, men jeg søkte og fikk jobben hos Oslo Golfklubb.

- Jeg forelsket meg raskt i Norge, noe som igjen resulterte i at jeg reiste frem og tilbake mellom Norge og England i hele 10 år. Utenom golfsesongen jobbet jeg som frivillig på Northern

Generalsykehus.. Her underviste jeg pasientene i golf. Dette arbeidet formet meg nok litt og gjorde meg kanskje bedre i stand til å håndtere alle mulige mennesker og situasjoner. Min vakre Jayne jobbet som sykepleier på dette sykehuset og da var det jo ikke til å unngå at det skulle bli oss to. Dermed ble det til at hun også vekslet mellom å bo i Norge og England helt til Sarah, vår datter meldte sin ankomst. På denne tiden bodde vi i en av leilighetene i Oslo Golfklubbs boligbygg.

Vi snakker litt om hvordan det var å jobbe på Oslo Golfklubb helt i starten og Stephen ser på meg og sier at han vil være helt ærlig og forteller videre.

Når jeg den gangen jobbet med Brian Plucknett (Foto: privat), som en fantastisk golf pro, en som dessverre ikke eide noe «passion», kun kunnskap. Så fortsetter han; Som vi alle vet, uten lidenskap hjelper det ikke, uansett du skal lykkes med. Stephen forteller at han synes dette var veldig trist, han ville annerledes og jobbet hardt videre sin måte.

var

ekte
hva

på

På Bogstad jobbet Stephen i begynnelsen med ansvar for juniorene. Han forteller videre:

- En av de tingene jeg raskt oppdaget var at ungdommene ikke *spilte golf*, de bare kom for å trene. Dette kunne være en av årsakene til at vi ikke «produserte» spesielt mange spillende juniorer på den tiden.

Videre forteller han synes det var svært overraskende, siden nordmenn normalt er meget gode i de fleste idrettsgrener. De har rytmen og balansen fra både langrenn og slalåm, så han tenkte at vi må kunne få noen gode golfere ut av våre ungdommer.

Han fortsetter; - Vi hadde jo svært gode spillere, som John Johansen og Kåre Kittelsen, som var pionerer i den norske profesjonelle stallet. Det gikk dessverre lang tid før det kom noen nye navn blant de profesjonelle spillerne, selv om vi hadde mange gode amatører. Det var kanskje litt unorsk, men jentene hevdet seg litt raskere og Cathrine Schrøder var den første norske profesjonelle spilleren, blant flere jenter som kom etter henne.

På spørsmål om hvorfor jente satset mer enn gutta sier han, litt forlegen, at jentene måtte trene mer, men de tok det også mer seriøst. Gutta ble dessverre litt for lett gode og så var det ingen som sa;

«*jeg er en golfspiller og leve av det!*»! Jeg tror mange var litt engstelige for at om de ikke lyktes med golfen ville de ikke ha noen utdanning å falle tilbake på. For egen regning tror jeg nok dette kan ha vært under sterk påvirkning av foreldrenes holdning.

Nå har Stephen fått glimtet i øynene tilbake og fortsetter.

- Uansett var det det en meget god utvikling av golfere fra 1975-85. Per Haugsrud var jo en av de som begynte å vise seg frem, i tillegg til rundt ni – ti andre spillere. Rent prosentvis, i forhold til Sverige, gjorde vi det faktisk veldig bra, jeg påpekte dette flere ganger, sier Stephen. Ja vi husker jo alle Pers flotte plassering i Scandinavian Masters på 90tallet.

Vi hopper litt tilbake og prater mer om juniorene, som ikke var så mange som i dag. Når jeg spør om han hadde laget et fast treningsopplegg svarer han;

- Nei jeg trente dem ut ifra mitt eget hode. Det viktigste for meg var at de hadde det gøy, for uten det ville vel ingen komme på treningene. Jeg jobbet også for å få de litt mer beviste ved å lage noen turneringsformer og konkurranser. Vi gjorde det slik at de ikke direkte viste at de konkurrerte, bare hadde det gøy.

- En av disse konkurransene var Cup, oppkalt etter min datter og kun 9 hull.

På bildet (foto: privat) ser vi av seks deltakerne fra Sarah & Cup i 1991. Fra venstre: Helene Birkeland, Rike Sjøberg, Sarah Newey, Carl Newey, Julia Dønnestad, Mathias Staubo.

Han fortsetter, i tillegg arrangerte vi konkurranser på fire til ett hull. Ett-hulls konkurransene var for barn fra år. Denne turneringen heter i Anthony Mini pokal.

Sarahs var på

noen Carls

alt fra

kun 2 dag

Vi må heller ikke glemme Arild Wahlstrøms turnering for juniorer, Coca Cola- og SAS-turneringer, men det var alt.

Målet mitt av å få flere konkurranser for barn og unge. Ikke slik at de ble skremt av konkurranse, men slik at de ble mer vant til å ha konkurrenter og spille i konkurranser.

Du kan se på ansiktet til Stephen at det å jobbe med barn og ungdom er noe han fortsatt brenner for, og det er jo der fremtiden ligger. Uten «passion», ingen motivasjon og glede.

Stephen var assistent i hele 10 år under Brian før han ble fristet til å bytte til Borregaard Golfklubb.

Jeg spør Stephen om hvorfor han sluttet. Han ser på meg og sier: «Vil du ha sannheten»? Jeg nikker, han smiler og fortsetter. - Jeg hadde fått nok av all hans negativitet og jeg følte at han var blitt litt misunnelig på meg. Dette skyldtes først og fremst at forbundet hadde bedt meg om å bli Norges trener dette året ('85), en posisjon som egentlig burde gått til Brian, etter min mening, for Brian var en svært talentfull trener. Men uten denne «passion» som jeg har nevnt flere ganger, er det ikke nok!

Det er lett å lese Stephen og jeg ser at han er litt trist og lei seg når vi snakker om tiden med Brian. Så jeg spør heller om hvordan det var å komme til Borregaard og smilet kommer tilbake.

- Det var fantastisk, det var som å komme hjem til en stor familie. Da vi kom dit gjorde jeg alt mulig, og han skyter inn, - jeg og Jane. Han fortsetter og ser meg rett inn i øynene og sier med sitt flotteste smil: - Jane er og var ekstremt viktig for meg i alt vi gjør og gjorde. Vi hadde ansvar for catering, jeg var «greenkeeper», «head pro», medlem i turnerings- og trenings komiteene. Vi arrangerte turer til Sverige og hadde så mye gøy. Dette året vant vi også lagmesterskapet i NM, ikke på grunn av meg, skyter han raskt inn, men de meget gode spillerne.

Jeg tror nok at dette kun er hans beskjedenhet som sier dette. At Stephens «passion» hadde noe av æren for resultatet er jeg helt sikker på. Han smiler og fortsetter.

- Vi fikk også en pris av Sarpsborg Arbeiderblad for “vår golf” var den idretten det var skrevet mest om dette året, noe som aldri hadde hendt før. Det var meget hyggelig og ungdommene elsket å spille golf der. Siden vi bodde rett ved hull 3, hendte det rett som det var at noen av ungdommene banket på døren og ba meg med på en 9-hulls runde. Kom igjen Stephen, 9-hull før middag, ropte de med store smil. Ja det var både gøy og svært hyggelig der.

- I tillegg til de andre oppgavene jeg hadde, var medlemsrekruttering meget viktig, så jeg tok turen inn til Sarpsborg og besøket forskjellige bedrifter. Jeg snakket til og med norsk når jeg var der, sier han og ler. For dere som ikke har møtt Stephen personlig så skylder jeg å opplyse at han kan norsk, men snakker kun engelsk. Han fortsetter.

- En av de tingene vi fikk til var gratis trening hver onsdag med bl.a. spillerne i Sparta ishockey, noe som ga god publisitet. Resultatet var at vi faktisk klarte å doble medlemskapene i klubben, sier han med et stolt smil.

Du ble kun ett år på Borregaard, hvorfor det når du hadde det så bra på Borregaard GK?

- Enkelt svar: Brian sluttet, og jeg ble tilbudt jobben som head pro på Oslo Golfklubb. Hadde ikke telefonen fra Per Teigen kommet, hadde jeg sikkert vært på Borregaard fortsatt. Vi hadde det utrolig bra der.

Så sier han videre:

- Det ble litt «oppstyr» da jeg sluttet og i lokalavisen stod det «Den engelske golf treneren svikter barna på Borregaard golfklubb». Jeg gjorde ikke det, for klubben visste at dersom jeg fikk jobben som head pro i Oslo Golfklubb, vel da ville jeg flytte tilbake. Uansett så det var en flott tid på Borregaard som jeg ser tilbake på med glede, men mitt hjerte var og er på Bogstad og hos Oslo Golfklubb, sier han med sin ydmyke, men ekte «passion»!

Han fortsetter: Tiden etter at jeg kom tilbake har bare vært hyggelig, og jeg vil legge til at før jeg sa ja til jobben, ringte jeg David Loyd og ba han bli min assistent. Han sa ja og sammen la vi grunnlaget for et langt og hyggelig liv sammen, både i golfen og ikke minst privat.

- Andre som jeg gjerne vil trekke frem er både Cathrine Schrøder og Tutta. Det å ha fått lov til å se disse jentene vokse og bli profesjonelle golfere har vært en fryd. Vi må alle huske at det ikke var bare å bli profesjonell, og spesielt i de årene Cathrine startet.

På disse bildene ser vi Stephen og Cathrine sammen med Tutta! Foto: privat

Han forteller at begge jentene var med å plukke baller på rangen da de startet sin golfkarriere. Han legger til: - hvem startet ikke med det på denne tiden.

Det å plukke baller for hånd var en jobb og vi fikk bekreftet fra Cathrine at de fikk 50 øre kurven i starten. Så sier Stephen; - Jeg tror dette økte til en krone pr bøtte etter hvert.

Kanskje litt mye den gangen, om jeg tolket Stephans kommentar riktig. Han sier videre at noe av treningen for de unge var å bruke en wedege å samle ballene i hauger, slik at også gikk litt raskere å plukke dem. Han legger til at hadde ikke disse jentene hatt foreldre som var glad i golf og hadde det nok ikke blitt så mye golf den gangen.

Et av Stephan sin store øyeblikk!

Når spørsmålet om hva han husker best fra årene på Bogstad kommer det et stort smil. Han tar et bilde ned av veggen og sier: - etter var da Seve Ballesteros kom på besøk til OGK. Ballesteros var nemlig Stephens store idol. Han forteller at han fikk gleden av å spille noen oppvarmings-hull før selve konkurransen på Bogstad.

Det er ingen tvil om at dette var han største golf-idol. Foto: privat Han forteller om denne dagen som om det skulle være, understreker nesten, like stort som å bli pappa. Vel, dette får stå for min egen regning, men stort var det.

Litt om Stephens private side!

Jeg har fått litt informasjon fra klubben og der finner jeg følgende. Stephen flyttet til Norge lærte han å stå på ski, og han har flere ganger deltatt i Holmenkollen med startnummer på brystet.

De hadde en intern skiklubb på OGG hvor blant andre Cathrine Schrøder også var medlem, og det er kanskje også ett av hennes store minner om Stephen.

At Stephen hadde brukket venstre arm var ingen hindring. Foto: privat

Da
seg

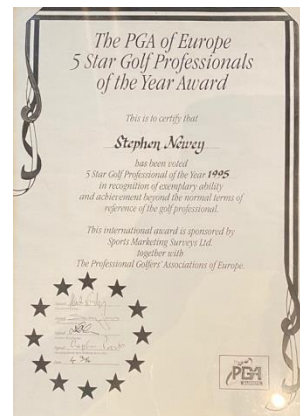

Nå
er
det

ikke bare kongen som benyttet Holmenkollbanen. Her er Stephan sammen med Cathrine Schrøder, David Lloyd med 6621 og Tom Olsen. Foto: privat

Grunnlegger av Norwegian Professional Golf Association (NPGA).

- Jeg startet NPGA i 1988 og drev organisasjonen i 8 år før jeg ga meg. Jeg forsøkte å gi meg tidligere, men det var umulig å få noen til overta. De påfølgende 3 årene satt jeg i styret og så ble jeg livsvarig medlem. Stephen ble tildelt «The PGA of Europe 5 Star Golf Professionals of the Year Award» for hans bidrag og arbeid med profesjonell golf i Norge.

å

For å demonstrere hvor høyt denne prisen henger kan vi nevne at Seve Ballesteros (fikk prisen først i 1997), Bernard Gallacher (Ryder Cup Captain), Mickey Walker (Solheim Cup Captain), John Jacobs (MBE) and Bernhard Langer også har mottatt denne utmerkelsen

Er det noe du angrer på?

- Not at all, - jo forresten, kanskje burde jeg prioritert min egen golf litt mer. Jeg overså det etter hvert og konsentrerte meg om alle andre sin golf. Grunnen til at jeg ble en profesjonell golfer var jo for å spille.

noe

Undervisning og Pro Shop var i grunn jeg bare gjorde på si. Men jeg elsker det jeg gjør! Foto: privat

Lidenskapelig fan av Sheffield Wednesday.

- Selv om golfen er stor hos Stephen var også fotballen viktig. Han forteller med et stort smil; Da jeg var 8 år gammel tok onkelen min meg med for å se min aller første fotballkamp og da var jeg solgt. Hadde han tatt meg på en Sheffield United kamp hadde jeg trolig vært fan av det laget istedenfor, så enkelt er det.

Den fotball interesserte delen av familien samlet foran Sheffield's hjemme stadion. Foto: privat

Aktiv, allsidig og risikovillig på fritiden!

På fritiden er Stephen og familien aktive, og med seilbåt og medlem hos Kongelig Norsk Seilforening (KNS) koste de seg masse.

- Det var og er det dessverre veldig sjelden jeg får tid til å ta båten ut på fjorden. Båten kjøpte jeg av et medlem i klubben. Da jeg overtok den, hadde jeg aldri seilt før i hele mitt liv. Den første turen gikk fra Snarøya til KNS.

På bildet ser vi Stephen sammen med barna Sarah, Carl og Anthony.

Heldigvis var vår sønn Julian med og hjalp til. Julian har vokst opp ved sjøen og har masse erfaring fra seiling. Det er ingenting som er bedre enn når man er ute på havet, slår av motoren og kun hører lyden av vind og vann

Fallskjermhopp har han også forsøkt:- Jeg er medlem av blant annet The British Free Fall Club. Da jeg var 17 år gammel gjorde jeg en del hopp og da jeg fylte 50 år fikk jeg et tandemhopp i gave fra klubben (OGK).

- Jeg landet her på golfbanen, nærmere bestemt på 1. tee, under mange medlemmers påsyn. Strikkhopp prøvde jeg på ferie i Florida og i Disney forsøkte «The worlds biggest swing». Jeg liker et adrenalinkick i ny og ne. Jeg har faktisk også tatt dykkersertifikat, men det oppstod problemer på det første fridykket. Jeg hadde glemt å utligne på vei ned. Da jeg kom opp rant blodet fra øret og jeg fikk beskjed om at jeg aldri kunne dykke mer. Ellers så liker jeg å skyte på blink og som medlem i Sørkedalen jaktklubb koser jeg meg iblant.

Andre ting verdt å vite om Stephen er for eksempel hans favoritt “saying”: “As long as you are happy, I am happy.” Foto: privat

Og grunnen til at du ikke ser ham spille golf for tiden er at han skadet skulderen for noen år siden.. Han har krevet to golfbøker: «Golf med Stephen Newey» og «Spill bedre golf». Han har også startet Sarah & Carls Cup og Anthony s Minipokal.

Har du noen ønsker for fremtiden?

- Jeg tror det er viktig å huske at uansett hva som skjer så er det golfsporten det alt handler om. Klubbens viktigste oppgave er å hjelpe medlemmene og gjestene. Golf er fellesnevneren for alle som kommer hit og klubbens oppgave er å bidra til at spillerne får den best mulige golfopplevelsen. Det er nettopp det jeg liker best av alt, nemlig å yte service og hjelpe menneskene som kommer hit uansett om det er å bli en bedre golfer eller bare lytte til det de har på hjertet.

Norges Golffhistorie takker Stephen for praten og ønsker han lykke til videre! *Foto Ingar Næss*

Til alle lesere:

Om dere har bilder av Stephen eller andre som er omtalt i denne artikkelen setter vi pris på om dere kan sende oss en kopi. (det holder med et bilde tatt med mobilen, men pass på at det er godt lys fra vinduet der du tar bilde av bildet)

Fakta:

- PGA Sertifisert siden 1975.
- Medlem av det britiske PGA.
- Æresmedlem av PGA Norge.
- Femstjerners årets pro i PGA Europa 1995.
- Forfatter av “ Golf With Stephen Newey” og “Spill Bedre Golf”.
- Tidligere president av NPGA.
- Tidligere landslagstrener.
- Bred erfaring i trening av spillere i alle kvaliteter, fra Tour-nivå til nybegynnere.
- Har vært kaptein på 4 VM lag for Norge.

